

קוראים לי חן והדרכתי בהתנדבות במחזור נופש 170 שהסתיים אתמול.
"לחגוג את החיים" – נשמע קיטשי, נאיבי, אולי אפילו קצת מנותק מהמציאות.
בכפר נהר הירדן המטרה היא לאפשר לכל ילד להרגיש כמו ילד – לעשות כיף.
אז נצבעתי בצבע גואש, שמתי כמה סרטים על הראש, חיממתי את הגרון לקראת המורל והייתי מוכנה לשמח ולנסות להשכיח לילדים את המחלה לכמה ימים.
האירוניה היא, שקיבלתי לידיי קבוצה של ילדים מלאי אנרגיות ושמחת חיים, שהדבר שמטריד אותם ביותר הוא לא הזריקות, הדם או התרופות, אלא במה לשחק קודם – כדורגל או שש-בש ו"מתי כבר הולכים לבריכה?".
ביום האחרון ניגש אליי חניך ואמר "המקום הזה הוא פיסת גן עדן, כי הכול פורח וכולם תמיד מחייכים."
אז אולי "לחגוג את החיים" באמת נשמע קיטשי, נאיבי וקצת מנותק, אבל במקום כזה, בעבודה עם ילדים, הנאיביות פשוט נדבקת בך.

שבת שלום –

חן אילסר

נופש 170.16

אחשוב את החיים